

Bài 1

HAI BỜ NỐI HAI CHÂN TRỜI

Trần Xuân An

hai bờ, Bến Hải một dòng
hai chân trời, hoá cầu vồng: Hiền Lương!
xanh – vàng, nhưng vạn chiến trường
vàng yêu quẻ đỏ, đỏ thương sao vàng!

giờ cầu di tích bắc ngang
ngờ như bảy sắc trong quang phổ đời
giá không một giọt máu rơi
nhưng vào sử, triệu xác người, chẳng quên!

phương xa, hận đã thân quen
oán trong Tổ quốc còn đen sỏ dày
hẹn nhau lễ hội cầu này
hai cửa bảy, bảy giăng bay trăm màu! (*)

T.X.A.

21 & 28-12 HB14 (2014)

(*) Xanh – vàng, hai màu của cầu di tích Hiền Lương. Sắc màu đầy đủ của cầu vồng (từ địa phương: con lẹm) là bảy màu cơ bản được thấy ở quang phổ (đỏ, cam, vàng, lục, lam, chàm, tím), chia làm hai sắc độ chính là nóng và lạnh; trong ý nghĩa cụ thể này, đặc trưng cho Nam và Bắc. Từ đó, biến hóa ra trăm, ngàn màu sắc.

Bài 2

NHÌN THẮNG VÀO SỰ THẬT, VIẾT ĐÚNG SỰ THẬT

Trần Xuân An

trước khi giúp đuổi Pháp bằng Điện Biên
Xô – Trung đặt ách vào Điều lệ Đỏ
can thiệp Mỹ không dám cướp một mẫu đất gàn, khơi xa
sao Trung Quốc buộc được dân ta
hoan hô, ngợi ca rất cổ
khi Mao chiếm ruộng rừng cương thổ,
đoạt cả hai phần Hoàng Sa? (*)
sao dân ta chỉ được thét gào rồi lặng im, nín thở
khi Vị Xuyên, Gạc Ma
máu đỏ?

thống nhất đất nước bốn thập niên
khuất mờ càng sáng tỏ
một trăm ba mươi một năm bi tráng ca

*sao biển đảo kết bằng bao nốt vỡ?
hồn thiêng Việt Minh chiến thắng Điện Biên
xin giữ thêm, giữ sạch xót xa quái gỡ
thúc Trống Đông vang lòng rạn vỡ
xứng đáng với bốn ngàn năm trong máu chúng ta.*

T.X.A.

08:05 – 09:50, 19-01 HB15 (2015)

(*) Đau xót tưởng nhớ 59 năm (20-02-1956) và 41 năm (19-01-1974) Trung Quốc chiếm quần đảo Hoàng Sa.

Bài 3

CUỐI NĂM TA, Ở QUÁN CÂY SANH, TRÀ LÁ VỚI MÁY NGOẠI QUỐC CŨ Trần Xuân An

*chẳng rõ gốc cây này mấy tuổi
xem như cỡ độ vài trăm năm
bạn ta, xưng lúa nào tùy thích
nhưng cũng nhân lên cho xứng tầm*

*Đà Nẵng, tính chung từ trận ấy
Pháp, Tây, hai cậu phải lùi xa (1)
Thanh – Trung, Nhật, Mỹ và Nga nữa (2)
các cậu vào sau cũng đã già*

*râu tóc cây sanh – si gốc đó (3)
lẽ nào còn sống còn mê sao!
việc chi tham đoạt, nung sên hận
khiến ngực này, bom nổ, súng gào*

*cây sống, cây đời – sanh rọp miếu
si trồng mọi nước chỉ yêu đương
bảo giùm, các cậu ngoại bang cũ:
trả đảo nhé Trung, đừng nhiều nhượng!*

T.X.A.

15:10 – 17:57, 26-01 HB15 (2015)

(1) 1858.

(2) Nhà Thanh, Nước Thanh, Thanh quốc (Trung Hoa cũ) đã can dự vào chiến tranh Việt – Pháp nửa sau thế kỉ XIX. Trung Hoa từ thuở đó đã có tham vọng chia đôi Bắc Kỳ nước ta với Pháp: "Bắc Kỳ mở" thuộc nước Thanh và "Bắc Kỳ gao" thuộc nước Pháp, lấy sông Hồng làm giới tuyến.

(3) Cây sanh, còn có tên gọi là cây si. Những gốc cây cùng loại có đặt miếu thờ, thì gọi là cây sanh.

Bài 4

VIẾT Ở FB. ANH LÊ QUANG THỊ Trần Xuân An

*điều luật như giá đỡ nhưng lại làm hãm sập
các nhà phúm bút bị giam trong bóng đen
họ đào đục phản biện, cho dòng đời tự do phát sáng
gìan giá luật pháp phải gia cố thế nào, để giải cứu bình yên?*

T.X.A.

19-12 HB14

Bài 5

TÊN NGƯỜI LÀ BIỂN MẶN Trần Xuân An

thân tặng lớp 12C (1973-1974),
Tr.H. Phan Châu Trinh, Đà Nẵng

*thuở đó, hôn ta có dăm mảnh vỡ
cửa đau nhói thơ, đành ném xa khơi
tin nhắn bạn, khiến ta làm khảo cổ
lặn xuống ngày xưa, nhặt được nét môi*

*ngồi cùng lớp, người mơ ngoài cửa lớp
nét môi xinh làm nũng với ai kia
tên Biển Biếc, ta gọi là biển mặn
vì biển xanh ai, ta đen như khuya*

*phải chăng lỗi là tuổi cùng chung lớp
tà áo gió xa, mắt ngó nắng cao
ta chỉ biết làm thơ và cảm lặng
tạc tượng người, đập vỡ (sốt môi đào!)*

*ngẩn nhìn dáng thanh, ước say môi nũng
nhưng phải quên thôi, trầm tích trùng khơi
tên người, ta mãi gọi là biển mặn
chỉ đôi môi chắc ngọt đến khôn nguôi*

*cũng có thể thơ ta già trước tuổi
áo lụa trắng người, trắng quá ngây ngô
hay môi nũng người, ta ngờ kiêu hãnh
cứ bữu nét khinh, ta thương tận giờ?*

chỉ là chuyện tuổi học trò, thân mến!

*bạn nhấn tin, ta lặn xuống biển xưa
ta khảo cổ ta, mảnh tú tài Đà Nẵng
thiếu một dấu son – môi ấy son chưa? –*

T.X.A.

15:16 – 17:18,
07-01 HB15 (2015)

Bài 6

THUỞ ĐÓ HUẾ VÀ HÀM NGHI TRƯỜNG CŨ Trần Xuân An

thân tặng lớp 8/2 (1969-1970),
Trung học Hàm Nghi, Huế

*Huế quê sinh, chỉ còn hàng xóm...
ở nhà mình như khách trọ chùa
học trò Quảng Trị vào kinh cũ
ngỡ sinh đồ Quốc tử giám xưa!*

*cổ kính nhất ngôi trường giữa Huế
thành phố vườn độc nhất, thơ hơn
cho ngàn lòng: lửa hồng gạch cổ
điểm số, lời phê mới mẻ son*

*thương nhớ mình thuở mười ba tuổi
cố đô không hoài cổ – chiến tranh
thoảng buồn, thoảng trạng, pha hương Huế
Huế thơm áo trắng tóc thể xanh*

*năm ấy, ta vỡ lòng suy tưởng
ơn mái trường, chất Huế không rêu
thầy cô dạy nâng tâm khai phóng
sen dậu gieo sau này hương yêu.*

T.X.A.

16:15 – 21:14, 12-01 HB14 (2015)

Bài 7

KINH NGUYỆT Trần Xuân An

tặng một ca sĩ & một nữ Facebook
với tinh thần nhân bản...

*đỏ tươi chất nữ tuổi già
đôi cỏ mượt phủ lụa là mây bông
cửa-sự-sống ngậm hoa hồng
chờ trăng ngọc gặp rạng đông, sinh thành.*

T.X.A.

17:10 – 17:50, 10-02 HB15 (2015)

Bài 8

**THƯƠNG TIẾC MỘT HỒN THƠ TÀI TỬ
Trần Xuân An**

nhớ anh Văn Viết Lộc

*từ đâu tài tử một đời
Huế? Phương Nam? vợ nổi đời gian nan
vỡ rừng hoang, góc phố hoang
lưu hồn vào xấp nguyệt san học trò
nào ngờ thể phách hoá tro
mộ trong bè bạn bây giờ khói hương!*

T.X.A.

chiều 11-02 HB15 (2015)